

Beleidsplan 2016-2020

Maranathakerk

Lunteren

Inhoud

1	Visie en roeping	4
1.1	Missionstatement	4
2	Profiel	5
2.1	Biografie	5
2.2	Kerkelijke kaart	5
2.3	Karakterisering.....	5
2.4	Sterkte-zwakte analyse	6
3	Kerntaken.....	7
3.1	Pastoraat.....	7
3.2	Diaconaat	7
3.3	Kerkrentmeesterschap	7
3.4	Eredienst en liturgie.....	8
3.5	Jeugdwerk	8
3.6	Vorming en toerusting	9
3.7	Missionair werk.....	9
3.8	Zorg voor de schepping.....	9
3.9	Zending, Werelddiaconaat en Ontwikkelingssamenwerking	10
3.10	Werkgroep Libanon	10
4	Samenwerking met andere gemeenten en kerkgenootschappen	11
5	Onderlinge communicatie en samenwerking	12
6	Organisatie	13
7	Aanbevelingen	14
8	Bijlagen.....	16
8.1	Bijlage I: Gemeentestructuur.....	16
8.2	Bijlage II: Onderlinge communicatie en samenwerking	17
8.3	Bijlage III: Naar aanleiding van de Hoofdpunten uit het rapport 'Kerk 2025' van de PKN	19
8.4	Bijlage IV: Geloofstalen (toegevoegd in januari 2019)	
8.5	Bijlage V: Avondmaal vieren (toegevoegd in januari 2019)	

Voorwoord

De kerkorde geeft in Ordinantie 4 artikel 8 lid 5 aan:

5. *De kerkenraad stelt telkens voor een periode van vier jaar een beleidsplan op, na daarover overleg gepleegd te hebben met het college van kerkrentmeesters, het college van diakenen en met alle daarvoor in aanmerking komende organen van de gemeente.*

Elk jaar pleegt de kerkenraad met dezelfde colleges en organen overleg over eventuele wijziging van het beleidsplan.

Nadat de kerkenraad het beleidsplan of een wijziging daarvan voorlopig heeft vastgesteld, wordt dit in de gemeente gepubliceerd. De kerkenraad stelt de leden van de gemeente in de gelegenheid hun mening over het beleidsplan of de wijziging kenbaar te maken. Daarna stelt de kerkenraad het beleidsplan of de wijziging vast.

Dit beleidsplan is bedoeld als een instrument om de komende jaren samen verder te bouwen aan een samenhangende en goed functionerende gemeente. Vanuit dit algemene plan zal jaarlijks een werkplan worden opgesteld door de afzonderlijke Colleges, de sectieteams “PWwijken” en de diverse Taakgroepen, waarin meer concreet en specifiek de prioriteiten voor dat seizoen staan. Het is de bedoeling het werkplan jaarlijks te evalueren zodat vervolgens gericht een volgend werkplan kan worden opgesteld.

Dit beleidsplan is het resultaat van teamwork. Een commissie bestaande uit ambtsdragers, voorzitters van de verschillende Taakgroepen en vertegenwoordigers vanuit de gemeente heeft hard aan dit plan gewerkt. Daarnaast heeft ieder College binnen de Kerkenraad en ook iedere afzonderlijke Taakgroep actief bijgedragen aan het formuleren van beleid voor het haar toegewezen domein. Het resultaat van dit proces is vervolgens besproken binnen de Kerkenraad en ter goedkeuring voorgelegd aan de gemeentevergadering. Op grond van deze werkwijze kunnen we zeggen dat dit beleidsplan op een groot draagvlak mag rekenen binnen onze gemeente. Dit geeft vertrouwen dat het beleidsplan ons de komende jaren goede diensten zal gaan bewijzen. Een vertrouwen dat ten diepste voortkomt uit de overtuiging dat het de Heer is die het huis bouwt (Psalm 127).

1 Visie en roeping

De Maranathakerk kenschetst zich als een 'Open-Confessionele' gemeente. Daarmee wordt uitgedrukt dat de gemeente staat in de brede traditie en het belijden van de kerk door de eeuwen heen vanaf het credo: "Jezus Christus is Heer" (Fil. 2). De kerk belijdt haar geloof in antwoord op de vragen en dilemma's die in kerk en samenleving aanwezig zijn. De Heilige Schrift is daarbij de enige bron en norm. Daarnaast worden binnen de PKN diverse belijdenisgeschriften erkend waarin de kerk haar geloof heeft uitgedrukt. In die traditie wil de Maranathakerk gemeente van Jezus Christus zijn. Deze belijdenis vormt niet zozeer een hek, dat sommigen binnen- en anderen buitensluit, maar eerder een kern, een focus waarmee richting gegeven wordt aan het gemeentelieven.

De toevoeging 'open' geeft weer dat de gemeente vanuit deze focus ruimte biedt aan de veelkleurigheid in geloofsbeleving van haar leden. Open betekent ook: geopend naar de toekomst. De Geest schrijft wegen in de tijd: in iedere tijd is de gemeente geroepen om de boodschap van het Evangelie opnieuw te verstaan en gestalte te geven in een veranderende context.

'Open Confessioneel' is dus meer dan een verbondenheid met een stroming binnen de PKN. Het geeft de dynamiek weer tussen de belijdende kerk en haar specifieke context.

1.1 Missionstatement

De visie van onze gemeente is verwoord in het volgende missionstatement:

"In het licht van Gods grote liefde voor ons willen wij als volgelingen van Jezus Christus onder leiding van de Heilige Geest, persoonlijk en samen, ons oefenen in hart hebben voor God, voor elkaar en voor Gods bevrijdend werk in de wereld."

Ons missionstatement kunnen we samenvatten in: "hart voor God, hart voor elkaar, hart voor de wereld". Het vormt een drieslag en geeft de drie kernwaarden weer die de grond vormen van dit beleidsplan. Wij zijn verheugd dat deze drieslag bij de sectieteams "PWwijken" en alle Taakgroepen terug te vinden is. Tegelijkertijd beseffen wij dat wij onszelf en elkaar gemeentebreed voortdurend aan deze drieslag moeten blijven herinneren. Want dan kan het "hart voor God, hart voor elkaar, hart voor de wereld" doorwerken in de manier waarop wij met elkaar omgaan en kan het doorwerken op momenten waarop het beleid met en door de Taakgroepen wordt geëvalueerd.

2 Profiel

2.1 Biografie

In de periode 1929-1953 is binnen de Hervormde Gemeente Lunteren een confessionele stroming ontstaan die uitgroeide tot ongeveer een derde deel van die Hervormde Gemeente. In 1956 werd de Vereniging Nederlandse Hervormde Minderheid van Lunteren opgericht die uiteindelijk leidde tot de stichting van de Maranathakerk in 1965. Sindsdien heeft de gemeente verschillende voorgangers gekend en is zij getalsmatig gegroeid tot een gemeenschap met ongeveer 2000 'zielen'. Qua signatuur heeft de gemeente zich ontwikkeld tot een 'Open-Confessionele' gemeente al konden door de jaren heen de accenten, vormen en verwoording veranderen mede onder invloed van de verschillende predikanten en de daaropvolgende instroom van leden vanuit naburige gemeenten. De wordingsgeschiedenis van de Maranathakerk overziende kan worden vastgesteld dat de gemeente ooit is ontstaan uit een verlangen naar vernieuwing. Een oprechte poging om liturgisch en theologisch nieuwe wegen te zoeken om het geloof van onze vaders te kunnen ontsluiten voor en overdragen aan nieuwe generaties. De bereidheid en de moed om deze vernieuwing gestalte te geven heeft sindsdien wezenlijk behoort tot de identiteit van de Maranathakerk.

2.2 Kerkelijke kaart

Het bestand van (doop)leden van de Maranathakerk is qua leeftijdsopbouw behoorlijk evenwichtig verdeeld over de verschillende leeftijdscategorieën. Zeker als dat wordt afgezet tegen de landelijke tendens van vergrijzende kerken. Jonge gezinnen zijn binnen onze gemeente sterk vertegenwoordigd. Onder de leden die actief deelnemen aan het gemeentelven is de categorie 25-30 jarigen ondervertegenwoordigd. Voor veel jongeren op de Veluwe verdwijnt de kerk in deze levensfase grotendeels uit beeld. Zij richten zich naast hun studie of werk dan sterk op het uitgaansleven. Een deel van hen haakt soms later alsnog weer aan als zij zich beginnen te settelen en hun huwelijk kerkelijk willen laten inzegenen.

2.3 Karakterisering

Ongeveer 20 % van de leden van de Maranathakerk is woonachtig in omliggende plaatsen als Barneveld, Ede, Ederveen, Harskamp, Kootwijkerbroek, Otterlo, Renswoude en Wekerom. Deze leden voelen zich meer thuis in een confessionele kerkgemeente dan in een Gereformeerde Bondsgemeente ter plaatse.

Momenteel is er sprake van een lichte koerswijziging: naast het verlangen naar een confessioneel karakter, er behoefte/vraag is naar een mix van concentratie op de Bijbel en haar betekenis voor vandaag (en dus minder accent op de geloofsleer), een eigentijdse en gevarieerde liturgie met ruimte voor zowel psalmen, gezangen als opwekkingsliederen en ruimte om je geloof op een eigen manier te vertalen in een christelijke levensstijl.

2.4 Sterkte-zwakte analyse

Sterke punten	Zwakke punten
<ul style="list-style-type: none">✓ Veel jonge gezinnen met kinderen✓ Bloeiend kinderwerk en tienercatechese✓ Veelzijdig aanbod qua vorming en toerusting✓ Toename in betrokkenheid van jongvolwassenen✓ Ruimte voor diversiteit aan geloofsbelevingen✓ Goed bezochte en inspirerende morgendiensten✓ Toenemende geestelijke groei onder gemeenteleden	<ul style="list-style-type: none">✓ Verminderde betrokkenheid van en kerkverlating onder jongeren✓ Een vrij groot aantal leden die niet of nauwelijks betrokken zijn✓ Vrijblijvendheid op het terrein van geloofsopvoeding✓ Relatief weinig kringen en gespreksgroepen✓ Gebrek aan heldere visie en doelgericht beleid✓ Eilandjescultuur binnen de verschillende Taakgroepen en commissies✓ Gebrek aan goed toegerust kader✓ Laag ontwikkeld missionair bewustzijn✓ Relatief weinig aandacht voor thema's als gerechtigheid, verdeling van welvaart en zorg voor de schepping✓ Substantiële mijding van de avondmaalsvieringen.

De sterke punten werken we de komende jaren verder uit en er zal nog meer aandacht worden geschonken aan een betere afstemming van elkaars activiteiten. Uit de zwakteanalyse hebben we in hoofdstuk 7 aan aantal aanbevelingen geformuleerd.

3 Kerntaken

3.1 Pastoraat

Vanuit een houding van “hart voor God, hart voor elkaar en voor de wereld” wordt binnen onze gemeente het pastoraat verzorgd. Het bijzonder pastoraat wordt verzorgd door de predikant en de kerkelijk werker. Het pastoraat krijgt binnen iedere sectie gestalte door een Sectieteam “PWwijken”, bestaande uit een ouderling en een aantal pastoraal medewerkers. De ouderling krijgt hierin steeds meer een coördinerende rol. Het streven is om met ieder gemeentelid ten minste eenmaal per jaar contact te hebben. Een belangrijk instrument hierbij zijn de huiskamergesprekken waarbij gemeenteleden in een bepaalde buurt éénmaal per jaar elkaar ontmoeten onder leiding van een ouderling en/of pastoraal medewerker om naar elkaar om te zien en samen een geloofsgesprek te voeren. Belangrijke aandachtspunten zijn het werven en toerusten van voldoende ouderlingen (liefst 1 per sectie) en pastoraal medewerkers (liefst 1 per PWwijk = 52 totaal).

3.2 Diaconaat

De diakenen leiden en stimuleren de gemeente bij het dienstbaar zijn aan elkaar en de wereld om ons heen. Wij willen ons in het diaconaat laten leiden door de liefde van en voor onze Heer. Concreet dragen we zorg voor het omzien naar elkaar in financiële, maatschappelijke en gezinsmoeilijkheden binnen onze gemeente, maar ook daarbuiten. Zo geven wij op onze specifieke wijze gestalte aan de drieslag van het missionstatement: hart voor God, hart voor elkaar en hart voor de wereld.

Voor de komende jaren zal de diaconie zich inzetten voor de voortzetting en waar mogelijk optimalisering van bovenstaande doelstellingen. Een belangrijk aandachtspunt is het meer betrekken van gemeenteleden. Wij willen met name bij onze jongeren bewustwording stimuleren in het diaconaal omzien naar elkaar door hen te betrekken in diaconale activiteiten.

Vanwege een terugtrekend overheidsbeleid zal vanuit de diaconie, eventueel in samenwerking met andere plaatselijke kerken, actief gezocht worden naar groepen en mensen, die (financieel) buiten de boot dreigen te vallen. Gedacht kan worden aan ondersteuning van mantelzorg, aanvullende ondersteuning van mensen in financiële problemen in samenwerking met plaatselijke welzijnsorganisaties.

3.3 Kerkrentmeesterschap

Het College van Kerkrentmeesters draagt verantwoordelijkheid voor de materiële kant van het gemeentelieven. Hierbij staat het begrip goed rentmeesterschap centraal. Daarvoor willen wij het missionstatement leidend laten zijn in het behandelen van alle materiele zaken.

Voor de komende jaren neemt zij als uitgangspunt: verantwoord kerk zijn. Het CvK zal terughoudend zijn met het inzetten van het beschikbare vermogen, waar mogelijk kosten terugdringen en de mogelijkheden onderzoeken en benutten om de inkomsten structureel te vergroten. Daarnaast zal zij bij besluiten rekening houden met duurzaamheid, klimaat en milieu.

Tegelijkertijd beseft zij dat het hogere doel is een levende gemeente te zijn. Ook beseft zij dat daarvoor waar nodig middelen moeten kunnen worden ingezet. De balans luistert echter nauw. Vanuit haar verantwoordelijkheden heeft het CvK in deze een middelengerichte rol te spelen, als adviseur van de Kerkenraad en soms ook als bewaker van middelen en processen.

3.4 Eredienst en liturgie

Het doel van de Taakgroep Eredienst en Liturgie is onderzoekend en inspirerend bezig te zijn met bewustwording, bezinning en voorlichting van de erediensten. Belangrijk beleidsdoel is het werken aan een zodanige invulling van de diensten qua vorm en inhoud dat de gemeente in haar veelkleurigheid aan geloofsbelevingen voldoende wordt bediend en opgebouwd. Hiermee geven we gehoor aan het missionstatement hart te hebben voor God en hart voor elkaar. Concrete aandachtspunten zijn hierbij: het ontwikkelen van een visie op het vieren van het avondmaal, eventuele muzikale bijdragen in erediensten, op gespreksvormen in of rond bepaalde diensten en op het beamergebruik. Een ander beleidsdoel is het faciliteren van onderlinge ontmoeting door het aanbieden van diverse activiteiten rond de kerkdiensten.

3.5 Jeugdwerk

De Taakgroep Jeugd is geroepen om kinderen en jongeren te stimuleren en uit te dagen om invulling te geven aan hun relatie met God. Ons doel is kinderen te laten ontdekken wat geloven in God voor hen kan betekenen. Tevens willen we hen een veilige plek bieden, waar ze plezier hebben en met elkaar leren omgaan. Ook willen we hen bewust maken van de wereld om hen heen en hoe zij vanuit Gods liefde daar betrokken op kunnen zijn. Op deze manier willen wij gestalte geven aan het missionstatement.

Belangrijke beleidsdoelen zijn op de korte termijn het ontwikkelen van een meer kindgerichte benadering waarbij zoveel mogelijk wordt aangesloten bij de individuele belevingswereld en de talenten van ieder kind en ook 'bijzondere' kinderen de ruimte en aandacht krijgen die zij nodig hebben.

Het opzetten en ontwikkelen van jeugdpastoraat en het meer verbinden van de verschillende generaties binnen onze gemeente staan hoog op de agenda. De komende jaren willen we ons richten op het ondersteunen van ouders bij geloofsopvoeding en werken aan een prominentere plaats van het jeugdwerk binnen onze gemeente. Binnen het clubwerk zijn belangrijke doelen het verbinden en toerusten van clubleiders en de mogelijkheid om de component 'hart voor de Heer' te versterken. Binnen de kindernevendienst willen we het element 'hart voor elkaar' meer vorm geven naar de kinderen en hun ouders. Wij streven naar meer toerusting van leiding. Bij het steady-programma (voorheen catechese) willen we de component 'hart voor Gods bevrijdend werk in de wereld' versterken door het jeugddiaconaat daadwerkelijk gestalte te geven. Een ander belangrijk speerpunt is het verstevigen van 'hart hebben voor elkaar' onder de jongeren onderling.

3.6 Vorming en toerusting

Voor de komende jaren heeft de Taakgroep Vorming en Toerusting de volgende beleidsdoelen geformuleerd, waarbij de drieslag van het missionstatement tot uiting komt.

Door middel van cursussen en trainingen willen we gemeenteleden helpen om verder te groeien in vrijmoedigheid en vertrouwen. Daarnaast willen we gelegenheden van toerusting creëren waarbij gemeenteleden ondersteund worden in hun taken. We hopen hiermee het kerkelijk kader in aantal en kwaliteit te ontwikkelen. Speerpunt daarbij is de uitbreiding van het kringwerk en het toerusten van kringleiders. In bredere zin willen we door onze jaarlijkse activiteiten bijdragen aan het versterken van hart voor elkaar.

Daarnaast wil V&T de aanwezigheid van de kerk in de samenleving bevorderen. Dit doet ze door actuele en maatschappelijk relevante thema's aan de orde te stellen rond ethische dilemma's.

3.7 Missionair werk

De Taakgroep Missionaire Gemeente wil bijdragen aan het ontwikkelen van een meer missionaire levensstijl van gemeenteleden door het missionaire gehalte van bestaande activiteiten te vergroten en nieuwe missionaire activiteiten te ontplooiën. Zo wordt bijvoorbeeld actief contact gelegd met randkerkelijke leden. Bij de uitvoering van onze taak streven wij naar meer interkerkelijke samenwerking.

3.8 Zorg voor de schepping

De Maranathakerk heeft de overtuiging dat zorg dragen voor de schepping en inzet voor (sociale) gerechtigheid, "hart voor elkaar en hart voor de wereld", behoort tot de navolging van Christus en daarmee iets laat zien van ons "hart voor God".

Voor de komende periode zijn de volgende beleidsdoelen geformuleerd:

- De gemeenteleden zijn zich bewust van de zorg voor de schepping als onderdeel van het discipelschap van Christus.
- Duurzaamheid en sociale gerechtigheid vormen criteria bij keuzes in beheer en bestuur van de kerk.
- De Maranathakerk meldt zich in 2017 aan bij de Groene Kerkenactie en stemt in met een stapsgewijs proces van verduurzaming van de kerk.

De Taakgroep Groene Kerk heeft als uitvoerende taak:

- Zorg voor de schepping stimuleren door bewustwording en verandering van levensstijl van gemeenteleden met het oog op sociale en ecologische gerechtigheid.
- Stimuleren, informeren en adviseren van de Kerkenraad en het College van Kerkrentmeesters met betrekking tot duurzaam beheer en bestuur.
- Afstemming en waar mogelijk samenwerking met Taakgroepen en andere geledingen in de kerk die een aanverwante taakstelling hebben. (ZWO/Missionair/ Diaconaat)
- Bezinning op onderliggende (theologische) concepten met betrekking tot zorg voor de schepping en sociale gerechtigheid.

3.9 Zending, Werelddiaconaat en Ontwikkelingssamenwerking

In de Taakgroep ZWO-commissie werken de Gereformeerde Kerk, de Molukse Evangelische Kerk en de Maranathakerk samen op het gebied van zending, werelddiaconaat en ontwikkelingssamenwerking. De Taakgroep ZWO heeft tot taak om de gemeenten te inspireren en enthousiast te maken voor alle activiteiten die gericht zijn op het ondersteunen van projecten op het gebied van zending, werelddiaconaat en ontwikkelingssamenwerking. Daarbij is er het verlangen dat door deze activiteiten de onderlinge verbondenheid wordt versterkt. Door de contacten met gelovigen elders in de wereld en door te leren van de geloofsbeleving uit andere culturen wordt het geloof verdiept. Gedurende meerdere jaren wordt een specifiek project gekozen waar de Taakgroep zich nadrukkelijk op richt. Twee keer per jaar zal er een gezamenlijke ZWO-dienst worden gehouden en jaarlijks wordt de 40 dagen campagne (evt. van Kerk in Actie) onder de aandacht gebracht van gemeenteleden en waar mogelijk verbonden met de invulling van de diensten. Zo krijgt bij ons het missionstatement haar specifieke invulling.

3.10 Taakgroep Libanon

Als Maranathakerk Lunteren hebben we sinds 2015 een vriendschappelijke band met de Armeens-protestantse kerk van Anjar in Libanon. Taakgroep Libanon stelt zich ten doel om aan deze vriendschappelijke band binnen onze gemeente gestalte te geven in de vorm van bewustwording, betrokkenheid, gebed, financiële steun en uitwisselingsbezoeken. Door het opbouwen van een gelijkwaardige en wederkerige band met één specifieke gemeente in geheel andere levensomstandigheden hoopt de Taakgroep binnen onze gemeente een grotere betrokkenheid te creëren op Gods wereldwijde werk. Het missionstatement krijgt in onze Taakgroep een specifieke invulling in de gerichtheid op christenen van Anjar in Libanon.

4 Samenwerking met andere gemeenten en kerkgenootschappen

Denkend vanuit de opdracht om als gemeente van Christus samen één te zijn streven we naar goede verhoudingen met de andere Lunterse kerken en werken we waar mogelijk graag samen. In de praktijk werken we als lokale kerken samen in het missionair-diaconaal centrum De Vluchtheuvel. Concreet wordt dit vertaald in activiteiten als gastgezinprojecten voor kinderen in probleemsituaties, vluchtelingenwerk en Alpha-cursussen. Naast de samenwerking binnen de Vluchtheuvel werken genoemde kerken ook samen in presentie op de Lunterse kerstmarkt en verspreiden we een gezamenlijke kerstfolder.

De Gereformeerde Kerk, de Molukse Evangelische Kerk en de Maranathakerk vormen een gezamenlijke ZWO-commissie en houden gezamenlijk samenkomsten tijdens de stille week. Met de Gereformeerde kerk zijn er daarnaast gezamenlijke jeugddiensten, bijzondere diensten in de kerstnacht, op nieuwjaarsmorgen, op Hemelvaartsdag, op bid- en dankdagen en in een aantal avonddiensten in de zomervakantie.

Op Kerkenraadsniveau organiseren de Maranathakerk, de Gereformeerde Kerk en de Oude Kerk eens in de twee jaar een bezinningsavond voor ambtsdragers die vanaf 2016 ook open staat voor belangstellende gemeenteleden uit de drie betrokken kerken.

In de praktijk moet worden gezegd dat actieve betrokkenheid van gemeenteleden bij gezamenlijk georganiseerde activiteiten per activiteit behoorlijk kan verschillen. Een aanzienlijk deel van onze eigen gemeenteleden ziet tot op heden doorgaans af van deelname aan dergelijke activiteiten, zeker als die plaats vinden buiten ons eigen kerkgebouw. Als Maranathakerk hopen wij op uitbreiding en intensivering van de samenwerking wanneer dit een meerwaarde heeft. Daarvoor is nodig dat we samenwerken als PKN-kerken onderling en met de Molukse Evangelische Kerk in een open sfeer met waardering en respect voor elkaars eigen identiteit.

5 Onderlinge communicatie en samenwerking

In alle kerkelijke bedieningen en activiteiten is het gesprek de weg om tot afstemming en overeenstemming te komen. Kenmerkend voor een gesprek is wederkerigheid: beurtelings spreek je en luister je naar elkaar. Deze manier van met elkaar omgaan past binnen de kerk, over de hele linie op elk niveau. Wij willen dat het missionstatement zo vorm krijgt in de omgang met elkaar met als voorbeeld Christus. Concreet kunnen we dat vertalen naar gedragsregels die waardevol zijn en die we willen naleven:

- ✓ In onze gemeenschap behandelen we iedereen zoals je zelf behandeld wilt worden. Besef daarbij dat elk mens iets draagt van Gods beeld. Vraag: Heb ik respect, erkenning en aandacht voor de ander?
- ✓ Als gemeenteleden neemt ieder van ons zijn persoonlijke verantwoordelijkheid op. Taken waar we verantwoordelijk voor zijn, zien we niet als “van mij”, maar als een middel om anderen te dienen. Hieruit blijkt een bewustzijn deel uit te maken van de gemeente als groter geheel. Wij zijn bereid onszelf in onze verantwoordelijkheden daar op af te stemmen.

Een concrete en praktische formulering van bovenstaande leefregels is te vinden in bijlage II.

6 Organisatie

De Kerkenraad van de Maranathakerk draagt de verantwoording voor de gemeente. De kerkorde geeft als kerntaak van de Kerkenraad aan (Ord.4, art 7):

De Kerkenraad heeft tot taak:

- *de zorg voor de dienst van Woord en sacramenten;*
- *het leiding geven aan de opbouw van de gemeente in de wereld;*
- *de zorg voor de missionaire, diaconale en pastorale arbeid en de geestelijke vorming;*
- *het vaststellen van het beleidsplan ter zake van het leven en werken van de gemeente;*
- *het opzicht over de leden van de gemeente voor zover hem dat door de orde van de kerk is opgedragen;*
- *de zorg voor de vermogensrechtelijke aangelegenheden van de gemeente;*
- *het bevorderen ter plaatse van de gemeenschap van de kerken;*
- *het bespreken van zaken die door de classicale vergadering worden of zijn behandeld;*
- *het vaststellen van de regelingen ten behoeve van het leven en werken van de gemeente;*
- *het verrichten van alles wat verder naar de orde van de kerk van hem wordt gevraagd*

Binnen de Maranathakerk wordt de structuur gehanteerd van 'Kerkenraad met Werkgroepen' (Ord.4, art 10).

Zij ondersteunen de Kerkenraad op deelgebieden. De aansturing van de Taakgroepen vindt plaats via de Kleine Kerkenraad. Zij fungeert als een spelverdeler tussen de Kerkenraad en Taakgroepen. De Kerkenraad en de Kleine Kerkenraad hebben onderscheiden verantwoordelijkheden (Ord.4,art10-7): De taken van de Kerkenraad zijn hierboven al genoemd.

De taken van de Kleine Kerkenraad zijn:

- *het toetsen van het werk van de Taakgroepen aan het door de Kerkenraad vastgestelde beleidsplan;*
- *de instelling van de Taakgroepen en de benoeming van haar leden*
- *het vaststellen van de instructies van de taakgroepen.*

Onder de Taakgroepen valt een diversiteit aan commissies en activiteiten. Elke kerkelijk activiteit valt te allen tijde onder een Werkgroep en iedere Taakgroep valt onder de verantwoordelijkheid van de Kerkenraad.

De Kleine Kerkenraad bestaat uit: voorzitter, scriba, predikant, voorzitters van Colleges van ouderlingen, diakenen en kerkrentmeesters en een jeugdouderling.

Daarnaast is er het Moderamen, bestaande uit: voorzitter, scriba en predikant. Het Moderamen bereidt de vergaderingen van de Kerkenraad voor en draagt zorg voor het dagelijks bestuur.

In bijlage 8.1. staat een duidelijk overzicht van de organisatiestructuur van de gemeente.

7 Aanbevelingen

De gesprekken met de Taakgroepen bij het opstellen van dit beleidsplan en de sterke-zwakke analyse uit paragraaf 2.4. hebben geleid tot de volgende aanbevelingen.

Onderlinge communicatie en samenwerking:

- ✓ Er is al aandacht voor dit punt zoals blijkt uit de oprichting van de Commissie Communicatie. Het zal een voortdurend aandachtspunt moeten blijven. Daarbij is het van belang om vooral te luisteren naar de ander en zo draagvlak te creëren voor wat we willen communiceren en bereiken. Afstemming op de ander en de ander op de hoogte stellen van wat we doen als Sectieteam, Taakgroep of Commissie is cruciaal om de “eilandjescultuur” te doorbreken.
- ✓ Het verdient aanbeveling het in het beleidsplan genoemde “missionstatement” actief onder onze aandacht te blijven brengen. Suggesties hiervoor zijn: het missionstatement in de Kerkenraad te bespreken, op de website te vermelden en tijdens besprekingen van beleid tot gespreksonderwerp te maken. Ook zou het op speelse wijze onder de aandacht gehouden kunnen worden door de drieslag “hart voor God, hart voor elkaar, hart voor de wereld” af te drukken en op te hangen in de kerk, op de beamer te projecteren, enz.,...
- ✓ Het verdient aanbeveling de in het beleidsplan genoemde “leefregels” actief onder onze aandacht te blijven brengen. Suggesties hiervoor zijn: de leefregels in de Kerkenraad te benoemen en bespreken, de leefregels op de website te vermelden, deze tijdens besprekingen van beleid tot gespreksonderwerp te maken. Ze zouden ook op speelse wijze onder de aandacht gehouden kunnen worden door ze bijvoorbeeld op een boekenlegger af te drukken, enz.,...

Saamhorigheid vergroten:

- ✓ Er wordt al gewerkt aan het vergroten van betrokkenheid door doorgaande lijnen te creëren van activiteiten in het jeugdwerk en jongvolwassenenwerk. Toch is het wenselijk dat er meer focus komt op kringwerk en werken met groepen voor volwassenen. We hopen dat dit onderlinge relaties van vertrouwen en betrokkenheid zal bevorderen en dat dit mogelijkheden tot geloofsverdieping creëert alsook betrokkenheid bij de wereld vanuit het geloof.
- ✓ Het verdient aanbeveling om het werk dat in en vanuit de verschillende Colleges, Sectieteams en Taakgroepen gebeurt structureel zichtbaarder te maken binnen de gemeente.

Visie en gevoel voor beleid vergroten:

- ✓ De Maranathakerk heeft nauwelijks een traditie van toetsing van haar activiteiten aan een beleidsplan. Wij menen dat het goed is om een kleine commissie te creëren die het proces van beleidsmatig denken en werken stimuleert, faciliteert en bewaakt. Deze commissie zou kunnen bestaan uit enkele kerkenraadsleden en bijvoorbeeld twee beleidsplancommissieleden. Deze laatste leden borgen de continuïteit van de commissie over de kerkenraadsverkiezingen heen. Belangrijke aspecten daarvan zijn het opstellen

van jaarlijkse werkplannen door en voor de Kerkenraad, Colleges, Sectieteams en Taakgroepen, het door vertalen van de werkplannen naar de verschillende vergaderagenda's en het evalueren van de uitvoering van ieder werkplan zodat waar nodig bijstelling plaatsvindt in het daaropvolgende werkplan.

Vergroten van goed toegerust kader:

- ✓ Voor de opbouw van onze gemeente is de beschikbaarheid van goed toegerust kader essentieel. Het is belangrijk dat de Kerkenraad enkele gemeenteleden benadert en hen een mandaat geeft om een visie te ontwikkelen op de werving en toerusting van vrijwilligers. Hiermee beogen wij zowel meer vrijwilligers te werven als vrijwilligers te werven die zich goed op hun plek weten. Een meer gavengerichte manier van denken en werken kan daar behulpzaam toe zijn. Het onderzoek dat vanuit de Christelijke Hogeschool Ede is uitgevoerd in 2016 binnen de Maranathakerk is een goede aanzet om dit proces in onze gemeente op te starten. Wij verwachten dat met de uitvoer van deze aanbeveling het vergroten van goed toegerust kader in een versnelling komt.

Reflectie op omgaan met diversiteit:

- ✓ Een belangrijk aandachtsgebied voor de komende jaren is een goed doordachte manier van omgaan met de diversiteit aan geloofsbelevingen binnen onze gemeente. De uitdaging is om de verschillende stromingen binnen onze gemeente met overtuiging te bedienen en te werken aan een sfeer waar gemeenteleden elkaar de ruimte gunnen en bieden om het geloof op verschillende manieren te kunnen uiten en beleven.
- ✓ Het is belangrijk dat het ouderlingenberaad en/of de Kerkenraad zich actief bezint op wat er gedaan kan worden om het gevoel van verbondenheid met onze gemeente te verstevigen voor gemeenteleden voor wie de veranderingen binnen onze kerk te snel gaan of als te ingrijpend worden ervaren.

Aandacht voor ouderen:

- ✓ Gezien de maatschappelijke ontwikkelingen zijn ouderen langer op zichzelf aangewezen. Daarom is speciale aandacht voor ouderen in de vorm van ouderenpastoraat van wezenlijk belang. Bij het aanstellen van een nieuwe bijstand in het pastoraat zou dit bij een benoeming een aandachtspunt moeten zijn.

Blijvende bezinning op relevante vraagstukken:

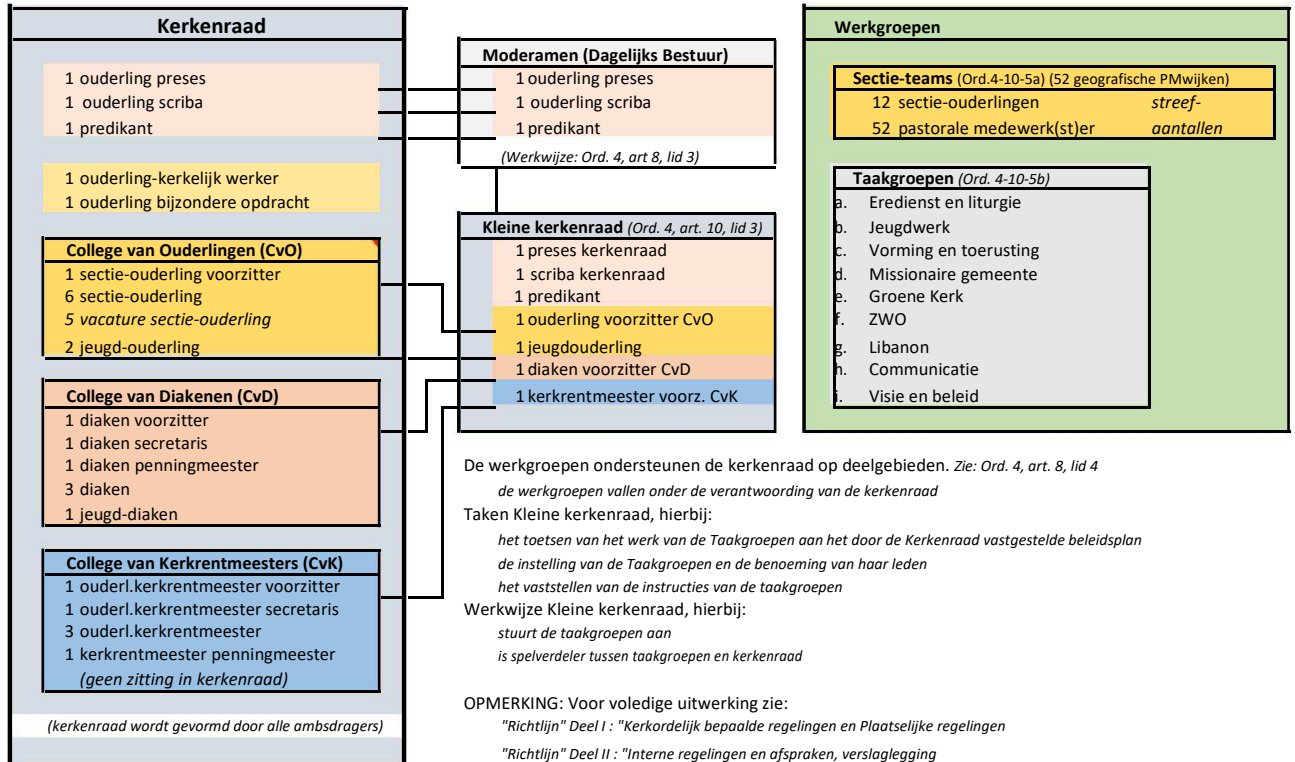
- ✓ Als aanvulling op de in dit beleidsplan geformuleerde beleidsgebieden verdient het aanbeveling om de komende jaren visie en beleid te ontwikkelen ten aanzien van zaken als 'homoseksualiteit en geloof', 'vragen rond de maaltijd van de Heer' en medisch-ethische vraagstukken.

8 Bijlagen

8.1 Bijlage I: Gemeentestructuur

Structuur kerkenraad Hervormde gemeente Lunteren Maranathakerk

"Kerkenraad met Werkgroepen" vlg. Ord.4, art.10, lid 1-7

8.2 Bijlage II: Onderlinge communicatie en samenwerking

Het gesprek, de dialoog, staat model in alle kerkelijke bedieningen: de kerkdienst, het pastoraat, diaconaat, volwassenencatechese, bestuur en beheer. Als slechts één aan het woord komt, is er geen contact en geen gesprek. Kenmerkend voor een gesprek is wederkerigheid: beurtelings spreek je en luister je naar elkaar. Deze manier van met elkaar omgaan past binnen de kerk, over de hele linie op elk niveau.

Concreet kunnen we dat vertalen naar gedragsregels die waardevol zijn en die we willen naleven omdat ze Christus beeld uitstralen:

1. In onze gemeenschap behandelen we iedereen zoals je zelf wenst te worden behandeld. Besef daarbij dat elk mens iets draagt van Gods beeld.
Vraag: Heb ik respect, erkenning en aandacht voor de ander?
2. Als gemeenteleden neemt ieder van ons zijn eigen verantwoordelijkheid op. Laten we taken waar we verantwoordelijk voor zijn niet zien als “van mij”, maar als een middel om anderen te dienen. Hieruit blijkt een bewustzijn deel uit te maken van de gemeente als groter geheel. Wij zijn bereid onszelf in onze verantwoordelijkheden daar op af te stemmen.

Vraag: Durf ik, vanuit het bewustzijn deel uit te maken van de gemeente als groter geheel, misschien een taak op me te nemen/ of juist te beëindigen?

Hieronder zijn de leefregels nog wat concreter, praktischer geformuleerd:

Als gemeentelid van de Maranathakerk ben je geroepen dienstbaar te zijn. Je wordt uitgenodigd om Christus na te volgen en iets van Hem uit te stralen, bijvoorbeeld door:

Leefregels:	Daarom wil ik moeite doen om:	En daarom wil ik voorkomen om:
1. We willen de ander ontmoeten , dat is: bewust de ander te zien, te waarderen en lief te hebben	<ul style="list-style-type: none">∨ de ander te begrijpen; je in zijn/haar situatie in te leven∨ te luisteren, de ander uit te laten spreken;∨ door te vragen en niet te oordelen	<ul style="list-style-type: none">∨ alleen informatie te geven die mijn eigen standpunt ondersteunt∨ voortdurend mijn eigen opvattingen naar boven te brengen
2. We respecteren de eigen verantwoordelijkheid van de ander	<ul style="list-style-type: none">∨ alle relevante informatie eerlijk aan te bieden∨ ruimte te scheppen voor anderen	<ul style="list-style-type: none">∨ eenzijdige informatie te geven∨ alleen bepaalde feiten te benadrukken
3. We leven in wederkerigheid met elkaar: belangeloos te geven en te ontvangen wetende dat dit (ooit) beloond zal worden	<ul style="list-style-type: none">∨ besluiten samen te nemen∨ agenda's samen op te stellen∨ taken en middelen te delegeren	<ul style="list-style-type: none">∨ de macht in eigen hand te houden∨ besluiten door te drukken
4. We schenken elkaar vertrouwen	<ul style="list-style-type: none">∨ open te zijn over mijzelf∨ taken in zijn geheel te delegeren	<ul style="list-style-type: none">∨ me te verstoppen∨ mensen te zien als uitvoerders van mijn ideeën
5. We zien elkaar als unieke mensen ieder met eigen gaven en grenzen	<ul style="list-style-type: none">∨ aan te sluiten bij hun gaven∨ niet te overvragen	<ul style="list-style-type: none">∨ uit te gaan van vaste, klaarliggende taken en zo de ander overvragen∨ de ander als instrumenteel zien

8.3 Bijlage III: Naar aanleiding van de Hoofdpunten uit het rapport 'Kerk 2025' van de PKN

In het rapport Kerk 2025 wordt vanuit de landelijke kerk een vijftal trends gesignaleerd die evenzoveel uitdagingen opleveren voor de kerk. Deze trends gelden ook in meer of mindere mate voor Lunteren.

1. De vanzelfsprekendheid van christelijk geloof zal verminderen. Geloven wordt steeds meer één van de vele opties op de bonte markt van geloven en niet geloven. Deze ontwikkeling daagt de kerk uit tot een nieuwe onbevangenheid en vrijmoedigheid in haar spreken over God. In een seculiere cultuur kan het geloof immers gemakkelijk verbleken en de geloofsoverdracht worden belemmerd of kan er juist voor gekozen worden zich op te sluiten in de eigen kring.
2. In onze cultuur wordt een sterk accent gelegd op de individuele keuze die mensen maken. Niet waar je vandaan komt is belangrijk, maar wat je zelf van de toekomst maakt. Familie, traditie, gewoonte en bestaande instituten zullen daarin steeds minder bepalend zijn. Daarmee ligt er een behoorlijke druk op de schouders van ieder individu. Deze trend daagt de kerk uit om een plaats te zijn voor persoonlijke groei en ontwikkeling van gaven en talenten in een leven met God. En dat niet alleen individueel maar ook nadrukkelijk in verbondenheid met elkaar.
3. We leven in een netwerksamenleving. In plaats van vaste instituten met vaak hiërarchische verhoudingen nemen mensen deel aan het leven in open en los-vaste verbanden. Om verder te komen moet je actief netwerken. Dat vraagt om flexibiliteit, creativiteit en zelfredzaamheid. Met een terugtrekkende overheid kan er gemakkelijk een tweedeling ontstaan van creatieve en actieve mensen enerzijds en mensen die niet mee kunnen komen anderzijds. Dit daagt de kerk uit om waar mogelijk ruimten te bieden voor netwerkachtige manieren van werken en communiceren zonder de waarde uit het oog te verliezen van trouw zijn aan elkaar en zorg hebben voor elkaar.
4. De digitale revolutie heeft op veel terreinen van het leven een ingrijpende verandering gebracht. Informatie is overal, data zijn oneindig te vermenigvuldigen, en contacten zijn snel gelegd. Dit biedt veel mogelijkheden. Het vraagt wel om de vaardigheid om te filteren en bij alle kwantiteit de kwaliteit niet uit het oog te verliezen. Hier is de uitdaging om als kerk eigentijds, open en toegankelijk te communiceren en te midden van de veelheid aan informatie de eigen waarde en betekenis van de Bijbel te blijven uitdragen en de toegevoegde waarde van lijfelijke ontmoetingen.
5. Wij zijn wereldburger geworden en Nederland zelf is in toenemende mate multicultureel geworden. Grenzen zijn vloeiend en bestaan in veel opzichten nauwelijks. We leven in een wereld met een open horizon die ons tegelijk een gevoel van desoriëntatie geven. Dit zicht op 'de hele wereld' overspoelt het gewone 'hier en nu.' Als tegenreactie ontdekken we juist weer de waarde van het lokale en begrensde.

8.4 Bijlage IV: Geloofstalen (toegevoegd in januari 2019)

In hoofdstuk 1 van dit beleidsplan omschrijven we onze gemeente als 'open confessioneel'. Met 'confessioneel' (belijdend) bedoelen we dat we ons laten leiden door de Heilige Schrift als bron en norm en dat we ons daarnaast herkennen in de belijdenisgeschriften zoals die binnen de PKN worden erkend. De toevoeging 'open' wil zeggen dat we in onze gemeente heel bewust ruimte willen bieden aan de veelkleurigheid aan geloofsbeleving van onze leden. Daarnaast willen we als gemeente ook open zijn naar de toekomst en ons gemeentelieven zo inrichten dat volgende generaties kunnen worden ingewijd in het geloof.

Concreet komen we binnen onze gemeente grofweg drie typen geloofsbelevingen of geloofstalen tegen die, toegepast op de invulling van de kerkdienst, kortweg als volgt kunnen worden getypeerd. Binnen de *confessionele stroming* wordt vooral waarde gehecht aan een ordelijke dienst met een vaste, vertrouwde structuur. Daarin staat een goed onderbouwde preek centraal en zingt men graag psalmen en gezangen. Voor gemeenteleden met een meer *liturgische inslag* staat niet de preek centraal maar de eredienst zelf waarin ieder onderdeel een eigen functie en betekenis heeft. Er wordt waarde gehecht aan het kerkelijk jaar met de bijbehorende liturgische kleuren, gewaden, leesroosters en namen van de zondagen. Ook een cantorij, responsies en beurtzangen passen goed in deze stroming. Teksten ziet men graag zorgvuldig voorbereid en waar nodig vooraf uitgeschreven. Naast een confessionele en liturgische stroming bestaat er binnen onze gemeente ook een *evangelische geloofstaal* waarbij er meer nadruk ligt op de ervaring en expressie van geloof die samen gaat met een zekere losheid. Binnen deze stroming zijn opwekkingsliederen populair en is men wat minder gehecht aan vaste structuren. Men laat zich liever verrassen en raken door het onverwachte.

Menigeen zal met meerdere geloofstalen uit te voeten kunnen maar voor velen geldt dat één van deze talen het meeste aansluit op onze persoonlijkheid, temperament, achtergrond etc.. We willen niet exclusief confessioneel zijn en meer liturgisch of evangelisch ingestelde gemeenteleden de deur wijzen. Het is net zo min onze keuze om de gemeente om te vormen tot een evangelisch filiaal van de PKN waar confessionelen en liturgischen zich niet langer thuis kunnen voelen en ander vaarwater zouden moeten opzoeken.

Als Maranathakerk kiezen we er bewust voor om binnen onze gemeentelieven en dus ook binnen de kerkdiensten ruimte te geven aan zowel de confessionele, de liturgische als de evangelische geloofstaal. In bijzondere avonddiensten zoals zangdiensten, sing-in's, vespers e.d. ligt soms het accent op één van deze stromingen. In de morgendiensten kiezen we voor wat men wel noemt 'blended worship' (gemengde eredienst), in ons geval een mix van de confessionele, liturgische en evangelische geloofstaal. Die mix komt tot uiting in het feit dat we in morgendienst doorgaans zowel psalmen, gezangen als (opwekkings)liederen zingen en qua begeleiding variëren tussen orgel, piano en een combo. U weet wellicht dat we in onze gemeente voor de morgendiensten een vaste orde van dienst in twee verschillende varianten hanteren waaraan de eigen voorgangers en ook gastpredikanten zich zoveel mogelijk aan houden.

Over omgaan met verschillende geloofstalen wordt in dit beleidsplan bij de aanbevelingen opgemerkt: *Een belangrijk aandachtsgebied voor de komende jaren is een goed doordachte manier van omgaan met de diversiteit aan geloofsbelevingen binnen onze gemeente. De uitdaging is om de verschillende stromingen binnen onze gemeente met overtuiging te bedienen en te werken aan een sfeer waar gemeenteleden elkaar de ruimte gunnen en bieden om het geloof op verschillende manieren te kunnen uiten en beleven.* Deze laatste zin

is van groot belang: elkaar ruimte gunnen en bieden om het geloof op verschillende manieren te kunnen uiten en beleven. Voor de een is dat meer verstild en ingetogen, voor de ander op sommige momenten wat uitbundiger en zichtbaarder. En een derde kiest nu eens voor het een en dan weer voor het ander afhankelijk van de eigen gemoedstoestand en wat de dienst losmaakt.

Als Maranathakerk willen we, zoals opgemerkt, graag een gemeente zijn waar de verschillende geloofstalen er op een natuurlijke manier kunnen en mogen zijn. Een plek waar iemand zich vrij kan voelen om een loflied kracht bij zetten door daar het lichaam bij in te schakelen, terwijl naast hem of haar iemand anders zich net zo vrij voelt om met datzelfde lied op een minder zichtbare, rustigere manier God even oprecht te loven en te prijzen. Dat we elkaar over en weer die ruimte gunnen en bieden zonder dat we ons daar al te druk over maken of zelfs maar mee bezig houden. Omdat ieder vogeltje mag zingen zoals het is gebekt en de gemeente bedoeld is als een volière waar al die klanken en kleuren juist in hun verscheidenheid samen mogen komen tot eer van onze God. Die ons heel verschillend heeft gemaakt en ons juist zo aan elkaar geeft als broers en zussen in geloof.

8.5 Bijlage V: Avondmaal vieren (toegevoegd in januari 2019)

Aanleiding voor het vormen van (nieuw) beleid rond het avondmaal zijn o.a. het mijden van het Avondmaal en de wens om de jeugd meer bij het avondmaal te betrekken. Hieronder

wordt ingegaan op het begrip Avondmaalsmijding, mogelijke oorzaken en wat de Bijbel over het Avondmaal zegt.

Voor veel gemeenteleden zijn Avondmaalsvieringen hoogtepunten waar zij steeds opnieuw naar uitzien en kracht aan ontlenen voor hun leven als christen. Het aantal mensen dat binnen onze gemeente aan De tafel gaat neemt zelfs toe. Anderzijds is er ook een relatief groot aantal gemeenteleden dat (nog) niet deelneemt en vaak structureel de Avondmaalsdiensten mijdt. Deels is dit te wijten aan onbekendheid met dit sacrament. Daarnaast blijkt dat wanneer ouders al afstand tot het Avondmaal houden kinderen nooit de gelegenheid kregen of namen om te ervaren welke zegen van het Avondmaal uitgaat. Op deze manier zijn hele generaties niet bekend met het Avondmaal en is het mijden hiervan een soort traditie geworden.

Onder Avondmaalsmijding ligt soms ook pastorale nood. Zeker bij wie afkomstig is uit een streng reformatorisch milieu kan de vraag spelen: ben ik het wel waard om deel te nemen? Men heeft dan vroeger het klassieke Avondmaalsformulier gehoord waarin onder meer staat: 'Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel.' (1 Korintiërs 11: 27-29). Men hoorde erin: 'Wie onwaardig is en aangaat, die eet en drinkt zichzelf een oordeel'. Bovendien werd 'een oordeel' ook nog gehoord als 'hét oordeel'. Deze misvatting heeft zich soms zo vastgezet dat men uit het oog verloor dat het Avondmaal juist is bedoeld voor zondige mensen die hun waardigheid niet zoeken in zichzelf maar in alles hun vertrouwen mogen stellen op de genade en goedheid van God in Christus Jezus onze Heer. In het genoemde citaat uit de eerste Korintiërsbrief gaat het niet over onwaardig zijn maar over 'op onwaardige wijze' Avondmaal vieren. Bij de Korintiërs zat dat 'op onwaardige wijze' bijvoorbeeld in asociaal gedrag van rijke gemeenteleden ten opzichte van minder welgestelde broeders en zusters.

Uit dit alles komt de vraag naar boven: voor wie is het Avondmaal bedoeld? De evangelisten beschrijven Jezus' laatste maaltijd met zijn leerlingen in de bovenzaal. Dat geldt als de eigenlijke instelling van de Maaltijd van de Heer. Paulus citeert de 'instellingswoorden' die Jezus toen bij brood en beker heeft uitgesproken (1 Korintiërs 11: 23-25). Het is treffend om in Lukas 22:15 te lezen hoezeer Jezus zelf ernaar uitkijkt de Maaltijd te vieren met zijn vrienden: 'Ik heb er hevig naar verlangd dit Pesachmaal met jullie te eten'. Hoe het ook zit met óns verlangen, Jezus ziet hevig uit naar tafelgemeenschap met degenen die Hem lief zijn. Naast deze bijzondere Maaltijd vlak voordat Jezus zou gaan lijden, sterven en opstaan, zinspelen de evangeliën vaker op het Avondmaal. De wonderbare spijzigingen worden opzettelijk verteld als een Avondmaalsverhaal: Jezus 'nam het brood, dankte, brak het en gaf het zijn discipelen' en zij voedden op hun beurt een grote menigte aan mensen. Als de apostelen na Pinksteren brood brekend langs de huizen gaan, vieren ze Avondmaal in de wijde kring van allen die op de boodschap afkomen en geestelijk honger hebben.

In een recente PKN-brochure over het Avondmaal¹, geschreven door dr. Jan Muis (hoogleraar systematische theologie aan de Protestants Theologische Universiteit) in opdracht van de landelijke kerk staat de volgende passage: 'De vraag welke mensen tot de Maaltijd van de Heer genodigd zijn, wordt in verschillende gemeenten verschillend beantwoord. Een mogelijk antwoord is: zij die gedoopt zijn. Een ander mogelijk antwoord is: zij die de openbare geloofsbelijdenis hebben afgelegd. De Kerkorde zegt: 'zij die Jezus Christus belijden en instemmen met de lofprijzing en door geloofsonderricht tot dit geheimenis zijn toe geleid' (IX.2). In het Nieuwe Testament zijn drie dingen duidelijk. De Maaltijd wordt gevierd door de gemeente. De gemeente bestaat uit mensen die het geloof in Jezus Christus belijden. Mensen worden in de gemeente opgenomen door de doop. Op

grond van deze drie grondgegevens kan in het algemeen worden gezegd: de Maaltijd wordt gevierd door de gemeente, door de gelovigen, door de gedoopten. De vraag hoe om te gaan met hen die (nog) niet gedoopt zijn en zich tot de Maaltijd van de Heer geroepen weten, is daarmee nog niet automatisch beantwoord. De kerkenraad dient hier van geval tot geval, met oog voor bijzondere persoonlijke omstandigheden en met pastorale wijsheid, te beslissen.

Denkend in de lijn zoals hiervoor weergegeven stellen we vast dat we op grond van ons geloof, dat getekend en bezegeld is met de doop, vrijmoedig toegang krijgen tot het Avondmaal. Wanneer er het verlangen is om deel te nemen en men nog niet gedoopt is, zal de kerkenraad met oog voor persoonlijke omstandigheden en in pastorale wijsheid hier mee omgaan. We willen als kerkenraad niet staan tussen de levende Heer en de mensen, die Hij zelf roept en nodigt.

Er is ook veel voor te zeggen om kinderen van jongs af aan te betrekken bij de vieringen van het Avondmaal. Door hun Doop behoren zij immers tot het lichaam van Christus. Bovendien willen we het geloof van onze kinderen voor vol aanzien en kunnen zij de kracht en steun van het Avondmaal ook net zo hard nodig hebben als volwassenen. Aan de andere kant is het belangrijk en verstandig om onze kinderen in fasen naar volledige deelname aan het kerkelijk leven te laten toegroeien, zodat die ontwikkeling samen opgaat met het groter worden. Tijdens de kindernevendienst en catechisatie wordt aandacht besteed aan het vieren van de Maaltijd van de Heer passend bij het niveau van de kinderen.

Naast de extra aandacht in de kindernevendienst en catechisatie stellen we, met name met het oog op onze jongeren, Avondmaalscatechese in. Dit is een avond in het teken van het Avondmaal voor geïnteresseerde jongeren vanaf het eerste jaar van het voortgezet onderwijs en hun ouders/verzorgers. Jongeren dienen zichzelf voor deze avond op te geven en blijk te geven van hun verlangen en motivatie. Op deze avond, die tweemaal per jaar kan worden aangeboden, gaan we in op zowel de betekenis van het Avondmaal als de manier waarop we in onze gemeente Avondmaal vieren. Daarbij wordt uitgelegd dat jongeren die Jezus kennen en willen volgen en ook gedoopt zijn wat ons betreft deel mogen nemen aan het Avondmaal. Praktisch gezien zal de keuze van een jongere (tot de leeftijd van 16 jaar) om daadwerkelijk deel te gaan nemen aan de Maaltijd van de Heer altijd in samenspraak met en onder verantwoordelijkheid van gebeuren met de ouders/verzorgers. Met jongeren die ernaar verlangen om Avondmaal te vieren maar (nog) niet gedoopt zijn, ook met hen die als kind werden opgedragen, gaan we graag in gesprek, samen met hun ouders, over de mogelijkheid alsnog gedoopt te worden. Van (volwassen) doopleden en ongedoopten die regelmatig deelnemen aan de Maaltijd van Heer wordt verwacht dat zij ook aan deze Avondmaalscatechese deelnemen. Overigens zijn belijdende leden op deze Avondmaalscatechese-avonden ook welkom om hun denken over het Avondmaal op te frissen of te verdiepen.

Het is ons verlangen om op deze manier bewustwording rond het Avondmaal onder jongeren en hun ouders te vergroten en gelovige en gedoopte jongeren meer bij de Avondmaalsvieringen te betrekken. Wat zou het mooi zijn als dit onder de zegen van God eraan zou bijdragen de bestaande Avondmaalsmijding te helpen verminderen. Wij hopen dat de voorgestelde benadering met name ook in de gezinnen leidt tot gesprekken tussen ouders en kinderen over het belang en de zegen van het Maaltijd van de Heer. Met het oog op mogelijke deelname door jongeren zal voortaan bij Avondmaalsvieringen alcoholvrije wijn geschonken worden.

We blijven belang hechten aan het verband tussen Avondmaalsdeelname en het doen van openbare geloofsbelijdenis. Feitelijk is iedere Avondmaalsdeelname een moment waarop we belijden dat we geheel willen leven van Gods goedheid en genade in Christus Jezus onze Heer. Van jongere en ook oudere leden die regelmatig deelnemen aan het Avondmaal verwachten we dat zij serieus in overweging nemen om, wanneer de tijd daar rijp voor is, zich in te schrijven voor belijdeniscatechese en zich zo voor te bereiden op het doen van openbare geloofsbelijdenis. Het verband tussen Avondmaal vieren en belijdenis doen blijft dus in principe behouden. Wat verandert is het feit dat binnen onze gemeente het doen van openbare belijdenis niet langer wordt beschouwd als een formele voorwaarde om deel te kunnen nemen aan de viering van het Avondmaal.

Avondmaal vieren kan wat vorm betreft op verschillende manieren gebeuren. Naast vieren aan tafel, zoals we dat in onze gemeente gewend zijn, kan de Maaltijd ook worden gevierd terwijl mensen op hun plaats blijven zitten, in een kring staan of lopend aangaan. Iedere vorm heeft sterke en minder sterke kanten en de keuze voor een vorm is wat ons betreft geen principiële kwestie. Vooralsnog zullen we op reguliere Avondmaalszondagen en op Goede Vrijdag het Avondmaal blijven vieren aan tafel. Wellicht dat in de nabije toekomst op andere momenten in het gemeentelven de Maaltijd van de Heer kan worden gevierd op andere manieren en in kleinere kring. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de plannen die er zijn om in de nabije toekomst met enige regelmaat op een doordeweekse avond binnen onze gemeente verdiepings- en inspiratiebijeenkomsten te organiseren waar naast lofprijzing, aanbidding, onderwijs, en verschillende vormen van gebedspastoraat onder leiding van predikant en ambtsdragers ook Avondmaal gevierd zou kunnen worden.

Het hierboven beschreven beleid komt voort uit het verlangen om de Avondmaalsvieringen een centrale plaats te laten behouden in ons gemeentelven en daar zoveel mogelijk leden van onze gemeente bij te betrekken. In gehoorzaamheid aan onze Heer die zei: Doe dit, telkens opnieuw, om mij te gedenken.' (1 Korintiërs 11, 24b).

